

NOVUS

e-publikacija

MOJA SLOVENSKA ZGODBA

ZBIRKA IZBRANIH ZGODB IZ NATEČAJA "MOJA SLOVENSKA ZGODBA"

SEPTEMBER 2023

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Projekt sofinancira Ministrstvo za kulturo.

Izdajatelj: Društvo za razvoj človeških virov in socialnih programov Novus

Zanj: dr. Selma Filipančič Jenko

Avtorji zgodb: udeleženci natečaja Moja slovenska zgodba iz celotne Slovenije

Avtorica uvodnih in spremnih besedil: mag. Sandra Bera

Oblikovanje, prelomi in jezikovni pregled: mag. Sandra Bera, Amela Ahmetović

Grafika: Pexels

Kraj in leto izdaje: Velenje, 2023

Publikacija je v elektronski obliki prosto dostopna na spletni strani
<https://drustvo-novus.com>. Publikacija je brezplačna.

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 166874627

ISBN 978-961-95194-1-7 (ePUB)

Aktivnosti sofinancira Ministrstvo za kulturo. Vsebina brošure izraža mnenje avtorjev
in ne predstavlja stališč Ministrstva za kulturo.

INFORMACIJE:

Društvo za razvoj človeških virov in socialnih programov Novus
Trg mladosti 6, 3320 Velenje

Tel.: 05 908 14 90

E-pošta: info@drustvo-novus.com

Splet: <https://drustvo-novus.com>

VSEBINA

— #3

UVODNA BESEDA

— #4

IZKUŠNJE ŠTUDENTKE MILE S
ŠOLANJEM IN ODKRIVANJEM
SLOVENIJE

— #6

ČAROBNA NOČ V SLOVENIJI:
PUSTOLOVŠČINA ANE IN
METULJA LUČKE

— #8

VEZ SRCA PREMAGA MEJE

— #10

AMIROVA POT DO MOJSTRA
KARATEJA IN SLOVENŠČINE

— #12

SUELINA POT IZ ALBANIJE V
SLOVENJO - ZGODBA O
UČENJU IN SPREMINJANJU

— #14

OKUŠANJE SLOVENIJE -
ZGODBA O LJUBEZNI DO
HRANE IN DRUŽINE

— #16

SVOBODNO SRCE OB OBALI

— #18

SPOMINI DEDKA NENADA

— #20

OD ZAMENJAV DO ZMAG

— #22

GLASBA LJUBEZNI IN UPANJA

SEPTEMBER 2023

UVODNA BESEDA

Društvo NOVUS

Dobrodošli v e-publikaciji "Moja slovenska zgodba," kjer bomo skupaj raziskovali deset navdihujočih zgodb različnih avtorjev, ki so sodelovali v natečaju projekta "Povej svojo zgodbo". Skozi pisano besedo bomo skupaj spoznali številne perspektive življenja v Sloveniji.

Vsaka od zgodb, ki vam jih predstavljamo, nosi svoj poseben nauk, ki smo ga izpostavili v spremni besedi. Natečaj je bil priložnost, da se udeleženci poglobijo v svoje osebne izkušnje in jih delijo z nami, ob tem pa nas nagovarjajo in nas opominjajo, da je vsak posameznik, vsak kraj in vsak trenutek v Sloveniji lahko vir navdiha.

Te zgodbe nas vodijo skozi različne vidike življenja v tej prečudoviti državi, od kulturne raznolikosti do naravne lepote, od vztrajnosti v težkih trenutkih do veselja ob dosežkih. So ogledalo duha in srca Slovenije, skozi katerega se lahko vsi naučimo in rastemo.

Pred vami je izbor zgodb, ki so nas ganile, nasmejale in nam dale misliti. Vsaka zgodba je unikatna, a hkrati del večje slike, ki sestavlja našo skupno slovensko izkušnjo. Preberite jih in se prepustite čarobnemu potovanju skozi pester mozaik življenj.

Vabljeni, da se podate na to literarno potovanje in odkrijete, kako raznolika je Slovenija skozi oči svojih prebivalcev, ter se ob tem poglobite v dragocene nauke, ki jih vsaka zgodba prinaša.

IZKUŠNJE ŠTUDENTKE MILE S ŠOLANJEM IN ODKRIVANJEM SLOVENIJE

Društvo NOVUS

Vstop v svet študija v tujini je kot odpiranje knjige z neznano zgodbo; vsaka stran prinaša novo doživetje, vsak odstavek razkriva skrivnostno kuliso, a le redki prispevajo svojo edinstveno poglavje v tej zapleteni in čarobni pripovedi. Tako je tudi bivanje in študij v Sloveniji – čudovita dežela obdana z Alpami, ki skriva izjemno izobraževalno in kulturno plat, navdihujočo za vsakogar, ki se odloči pustiti svoj pečat v tem koščku Evrope. Navdušeni smo nad zgodbo, ki nam jo je poslala Mila P. iz Ljubljane, udeleženka natečaja "Moja slovenska zgodba".

Izkušnje študentke Mile s šolanjem in odkrivanjem Slovenije

Kot tujka, ki sem prišla študirat ekonomijo v Ljubljano, sem se morala hitro prilagoditi slovenskemu šolskemu sistemu. Prvi teden na univerzi je bil poln izzivov, saj sem se morala spopasti s številnimi novimi izrazi in pravili. Najbolj me je presenetila prijaznost profesorjev in sošolcev. Kljub jezikovnim težavam sem vedno našla pomoč in razumevanje. Hitro sem se vključila v študijske skupine, kjer smo si medsebojno pomagali pri učenju.

V Ljubljani sem se naučila veliko več kot le ekonomije. Spoznala sem bogato kulturno dediščino Slovenije in okusila odlično hrano, kot sta kranjska klobasa in potica. Potovanja po čudoviti deželi so postala moja strast, še posebej obisk gora in jezer. Najbolj nepozabno doživetje pa je bilo moje sodelovanje v mednarodnem projektu na fakulteti. Skupaj z drugimi študenti iz različnih držav smo reševali realne ekonomske izzive in se učili drug od drugega. To mi je dalo dragocene izkušnje in nova prijateljstva.

Slovenski sistem visokega šolstva mi je omogočil pridobitev znanja, ki ga bom lahko uporabila v svoji prihodnji karieri. A poleg tega sem dobila tudi neprecenljivo izkušnjo življenja v čudoviti deželi in spoznala ljudi, ki so postali del moje družine na tuji zemlji. Šolanje v Sloveniji je bila zame resnično nepozabna izkušnja.

Eden od najpomembnejših trenutkov v življenju študenta je odločitev o nadaljnjem izobraževanju. To velja tudi za mlade, ki se odločijo za študij v Sloveniji. Kot je opisala avtorica svoje zgodbe, je prvi teden na slovenski univerzi prinesel številne izzive, vendar je bila presenečena nad prijaznostjo profesorjev in sošolcev. Ta topla dobrodošlica in vzajemna pomoč med študenti različnih ozadij so le nekateri od razlogov, zakaj je študij v Sloveniji tako poseben.

Glavni nauk te zgodbe je, da **se lahko s prilagodljivostjo, vztrajnostjo in odprtostjo do novih izkušenj uspešno spoprimemo s tujim okoljem, jezikom in kulturo**. Šolanje v tujini nam ne le omogoča pridobitev izobrazbe, ampak tudi bogati naše življenje z nepozabnimi trenutki, mednarodnimi prijateljstvi in dragocenimi izkušnjami, ki nas oblikujejo kot posameznike.

Iz zgodbe je mogoče izluščiti tudi druge pomembne nauke. Eden od teh je **pomembnost prilagajanja na novo okolje in situacijo**. Ko se znajdemo v novem okolju ali situaciji, je prilagodljivost ključna veščina.

Zgodba prikazuje tudi **moč sodelovanja in pomoči med ljudmi**. Prijaznost profesorjev in sošolcev ter študijske skupine so pomagali junakinji premagati jezikovne težave.

Nauk je tudi v tem, kako **spoznavanje nove kulture obogati naše življenje**. Raziskovanje kulturne dediščine in hrane ter uživanje v lokalnih izkušnjah je neprecenljivo.

Junakinja je razvila strast do raziskovanja nove dežele, vključno z gorskimi in jezerskimi območji. To nas uči, da je **pomembno biti odprt za raznolike izkušnje in raziskovanje**.

Zgodba opominja, da **izobraževanje ni le pridobivanje znanja, ampak tudi naložba v prihodnost in prihodnjo kariero**.

Pomembnost izgradnje odnosov in prijateljstev v novem okolju je ključna za občutek pripadnosti in sreče.

Skupaj z glavnim naukom ta zgodba poudarja, kako lahko prizadevanje, odprtost in sodelovanje obogatijo naše življenje in nam pomagajo rasti in se razvijati na osebem in poklicnem področju.

”Modrost se skriva v sprejemanju izzivov in iskanju priložnosti, tudi ko stopamo po neznanih poteh življenja v tujini.”

ČAROBNA NOČ V SLOVENIJI: PUSTOLOVŠČINA ANE IN METULJA LUČKE

Društvo NOVUS

Vstopite v čarobni svet, kjer se ljubezen do narave prepleta s čudežnimi trenutki in nepozabnimi pustolovščinami. V tem prispevku bomo raziskali čudovito zgodbo, ki jo napisala Sanja R. iz Celja.

Čarobna noč v Sloveniji: Pustolovščina Ane in metulja Lučke

Preden začnem pisati svojo čarobno zgodbo, naj vam povem nekaj o meni. Sem hči staršev, ki so pred časom migrirali v Slovenijo in si tukaj ustvarili svoj dom. Srečna sem, da sta se ustavila prav tukaj, kjer lahko rastem, se učim, živim... Zgodba, ki jo pišem je izmišljena, vendar postavljena v našo čudovito Slovenijo, kjer mnogi najdejo svoj prostor pod soncem. Zdaj pa se prepustite čarom te zgodbe, ki vas bo odpeljala na nepozabno pustolovščino.

Enkrat, v majhni slovenski vasici ob vznožju visokih gora, je živela deklica po imenu Ana. Ana je bila ljubiteljica narave in vsak večer je hodila na sprehode po gozdu s svojim zvestim kužkom, Rokijem. Eno čarobno poletno noč, ko je bilo na nebu polno zvezd, sta Ana in Roki odšla na svoj sprehod. Počasi sta hodila po gozdu, poslušala šelestenje listja pod nogami in opazovala življenje okoli sebe. Takrat pa je Ana zagledala nekaj čudovitega - majhnega metulja, ki je sedel na cvetlici ob poti. Metulj je imel krila, prekrita s čudovitimi barvami - modro, vijolično in zlato. Bil je tako lep, da Ana ni mogla odvrniti pogleda. "Roki, pogledj tega metulja!" je vzkliknila Ana in se sklonila bližje, da bi ga bolje videla. Metulj se ni zmenil za Ano in je nadaljeval z branjem cvetlice.

Ana je hotela priti še bližje, a takrat se je zgodilo nekaj čarobnega. Metuljeva majhna krila so začela sijati in oddajati mehko svetlobo, ki je osvetlila gozd okoli njiju. Ana in Roki sta obstala in opazovala čarobno svetlobo, ki se je širila po vsem gozdu. Nenadoma je metulj spregovoril: "Pozdravljena, Ana. Sem metulj Lučka, in tvoja ljubezen do narave me je pritegnila. Zato sem ti pokazal svojo čarobno moč." Ana je bila čisto očarana in ji je srce zaigralo od veselja. Metulj Lučka ji je nato razložil, kako lahko s svojo ljubeznijo do narave naredi veliko dobrega. In tako je Ana postala ambasadorica ohranjanja gozdov v svoji slovenski vasi. Pomagala je pri čiščenju gozdne poti, skrbela za živali in se učila o pomembnosti ohranjanja narave.

Vsak večer je še vedno hodila na sprehode s svojim zvestim kužkom Rokijem, a zdaj sta imela tudi posebno nalogo - skupaj sta pazila na gozd in pomagala širiti sporočilo o pomembnosti varovanja narave. In tako je majhna slovenska vasica postala še lepša in bolj čista, Ana in Roki pa sta vedno ostala zvesta svoji ljubezni do narave ter pomagala širiti čarobno svetlobo metulja Lučke po vsem svetu.

Zgodba o Ani in metulju Lučki nas popelje v čudovit svet narave in čarovnije, kjer se ljubezen do okolja prepleta s čarobnimi trenutki. Ana nas spomni, **kako pomembno je, da cenimo naravo in se trudimo za njeno ohranitev.**

Ana je postala ambasadorica ohranjanja gozdov v svoji slovenski vasi, potem ko je doživela čarobno srečanje z metuljem Lučko. Ta čarobni metulj ji je razkril, kako lahko njena ljubezen do narave spremeni svet okoli nje. Ana in njen zvesti kuža Roki sta postala čuvaja gozda in zagovornika ohranjanja narave.

Ta zgodba nas spomni, da vsak od nas lahko naredi pozitivno spremembo in prispeva k varstvu okolja. Čarobna moč ljubezni do narave nas vodi k dejanjem, ki lahko spremenijo naš svet na bolje.

Ana je izjemna junakinja, ki nas uči, da smo vsi odgovorni za ohranitev čudovite narave Slovenije.

Zgodba o Ani in metulju Lučki nas opominja, da je vsak trenutek, preživet v naravi, lahko priložnost za čarovnijo. Čarobno je tudi to, da vsak od nas lahko postane ambasador ohranjanja narave in s svojimi dejanji ustvari pozitivno spremembo. Ko ohranjamo naravo, ne le da ohranjamo svoj dom, temveč tudi čuvamo zaklad, ki bo navdihoval prihodnje generacije.

Vsak kanček truda, ki ga prispevamo za varstvo okolja, ustvarja val pozitivnih sprememb. Skupaj lahko ohranimo našo deželo za prihodnje rodove, da tudi oni lahko doživijo čarobnost narave, ki nas obdaja.

"Ljubezen do narave nas povezuje z močjo, da soustvarjamo boljši svet."

VEZ SRCA PREMAGA MEJE

Društvo NOVUS

V tem prispevku delimo ganljivo zgodbo Leone Š. iz Velenja. Zgodba govori o Aloni, ki je s svojo neomajno ljubeznijo in vztrajnostjo premagala razdaljo med svojo domačo Ukrajino in novim življenjem v Sloveniji. Poučila nas je o pomenu družine ter dokazala, da ljubezen resnično nima meja.

Vez srca premaga meje

Alona je pred dvanajstimi leti prišla v Slovenijo iz oddaljene Ukrajine. Zapustila je svojo družino, ki jo je boleče objela, ko se je poslavljala od domače hiše. Šla je v iskanju boljših pogojev za življenje. Njeno srce je bilo razklano med upanjem in hrepenenjem za prihodnostjo ter žalostjo zaradi oddaljitve od doma.

Na začetku se je sprva spraševala, kako se bo spopadla z novo okolico in tujejezičnim okoljem. S pomočjo svojega moža Romana, ki jo je navdušeno podpiral in spodbujal, se je zagnano lotila učenja slovenskega jezika. Njeni dnevi so bili prežeti s trdim delom, saj je v želji po prilagajanju poskušala pridobiti nove veščine in se seznaniti s novo kulturo.

Ko je končno obvladala jezik, se je njeno življenje začelo spreminjati na bolje. Spoznala je nove prijatelje, ki so postali njena druga družina, in našla ljubezen v Romanu, s katerim sta si ustvarila novo življenje v Sloveniji. Njuna ljubezen je rasla iz dneva v dan, in kmalu je prišel čas za zibko njunega sina Davida.

Kljub sreči, ki jo je čutila z novonastalo družino, pa je v srcu čutila tudi bolečino zaradi oddaljenosti od domače Ukrajine. Vojna, ki je divjala v njeni domovini, je povzročala neznosno tesnobo. Želela si je, da bi lahko bila z družino in jim stala ob strani v teh težkih časih.

Roman je razumel Alonino hrepenenje in ji stal ob strani, ko je skrbela za njegove starše, ki so bili bolni in potrebni pomoči. S pomočjo skupnega truda in podpore drug drugemu sta skrbela za družino, vendar se je Alona še vedno spraševala, kako pomagati svoji primarni družini, ki je bila tisoče kilometrov stran.

Njeno srce je bilo razdvojeno med dvema domovinama, vendar je vedela, da mora ostati močna za svojega sina in svojo družino v Sloveniji. Spoznala je, da so v življenju pomembni kompromisi in da je ljubezen tista, ki povezuje srca na različnih koncih sveta.

Alona je postala simbol moči in ljubezni, ki se širi preko meja. S svojo zgodbo je navdihnila mnoge, da so cenili svojo družino, krepili vezi in cenili tiste, ki so jih imeli radi. Njena ljubezen je premagala razdalje in prinesla luč v temne trenutke.

In tako je Alona nadaljevala svojo življenjsko pot, zavedajoč se, da je njena usoda prepletena s Slovenijo in Ukrajino, in da je njeno srce doma na obeh koncih tega sveta.

Inspiracija za zgodbo je resnična zgodba, z večjimi prilagoditvami.

Alona je postala simbol moči in ljubezni, ki seže preko meja. Njena zgodba nas uči, da **so v življenju pomembni kompromisi, ljubezen in povezanost**. Kljub razdalji med dvema domovinama je ostala močna za svojo družino v Sloveniji, za svojega sina in za svojega moža.

Alonina zgodba nas spomni, kako pomembno je ceniti svojo družino, graditi vezi in izražati ljubezen do tistih, ki jih imamo radi. Njena ljubezen je premagala razdalje in prinesla luč v temne trenutke. In tako Alona nadaljuje svojo življenjsko pot, zavedajoč se, da je njena usoda prepletena s Slovenijo in Ukrajino, in da je njeno srce doma na obeh koncih tega sveta.

Njena zgodba nas spomni, da je ljubezen tista, ki premaga vse ovire, in da nas lahko navdihne, da sledimo svojim sanjam, ne glede na to, kam nas pot vodi. Opomni nas na **moč ljubezni in vztrajnosti v soočanju z življenjskimi preizkušnjami**.

”Prava ljubezen ne pozna meja, saj srce vedno najde pot, da poveže oddaljene svetove.”

AMIROVA POT DO MOJSTRA KARATEJA IN SLOVENŠČINE

Društvo NOVUS

V svetu, kjer se sanje prepletajo z vztrajnostjo in kjer jezikovne ovire niso nepremagljive, nas Bego B. iz Ljubljane popelje v zgodbo o malemu Amiru. Skozi razburljivo pripoved nam Bego pokaže, kako je mali Amir, kljub svojim težavam s slovenščino, postopoma osvojil pot do mojstra karateja in se zaljubil v jezik, ki je postal njegov drugi dom. Pridružite se nam na tej poti samopremagovanja in odkrijte, kako jezik ne more zaustaviti tistih, ki sanjajo veliko in delajo še več.

Amirova pot do mojstra karateja in slovenščine

Pišem vam zgodbo, ki govori o malem fantu, ki je sanjal postati mojster karateja. Vem, da mi slovenščina še vedno povzroča težave, vendar verjamem, da se bom s pomočjo te zgodbe še bolj zbližal s tem jezikom. Bilo je v majhni vasici ob vznožju gora v Bosni, kjer sem odraščal kot otrok. Kot ti, sem se odločil za boljše življenje in prišel sem v Slovenijo, kjer sem se s težavo učil slovenščino. Kljub temu sem se trudil in nisem nikoli obupal. Zdaj pa k zgodbi. Mali fant po imenu Amir je živel v isti vasici kot jaz nekoč. Bil je prikupen in živahen otrok z velikimi sanjami. Čutil je, da je nekaj posebnega v karateju, ko je prvič videl karate mojstra na tekmovanju. Amir je imel težave s slovenščino, tako kot jaz nekoč. Ampak njegova volja in trdo delo sta bila brezmejna. Vsak dan po šoli je hodil v majhno karate šolo v vasi, kjer je bil trener gospod Kovač. Gospod Kovač je bil prepoznaven po svoji dolgi bradi in nenehni pripravljenosti pomagati otrokom. Amir se je boril s slovenščino, ko je poskušal razumeti in slediti navodilom gospoda Kovača. Vendar pa ga ni ustavilo. Z vsakim treningom je postal boljši in boljši. Po nekaj letih trdega dela je postal pravi mojster karateja. Medtem ko je napredoval v karateju, je tudi izboljšal svoje znanje slovenščine. Gospod Kovač mu je pomagal pri učenju jezika in tako je Amir postal tudi mojster v komuniciranju v slovenščini. Tako sem tudi jaz, kljub začetnim težavam, postopoma osvojil slovenščino in našel svoje mesto v tej državi. In tako je mali Amir s svojo voljo in vztrajnostjo postal mojster karateja ter osvojil jezik, ki je postal njegov drugi dom. Ta zgodba nas uči, da z vztrajnostjo in trdim delom lahko dosežemo svoje sanje, ne glede na jezikovne ovire. In tako, kot sem jaz osvojil slovenščino, je tudi Amir postal mojster karateja in slovenščine, v katero se je zaljubil.

Amir je bil otrok poln sanj, prikupen in živahen, ki je vedel, da ima karate v sebi nekaj posebnega. Prvič je to spoznal, ko je opazoval karate mojstra na tekmovanju. Kljub temu, da je imel podobne težave s slovenščino kot avtor zgodbe, se ni nikoli vdal. In prav to je ključna lekcija te zgodbe - **nikoli ne obupajte, ne glede na to, koliko ovir vam stoji na poti.**

Amir se je odločil, da bo vsak dan po šoli obiskoval majhno karate šolo v svoji vasi. Njegov trener, gospod Kovač, je bil prepoznaven po dolgi bradi in neskončni pripravljenosti pomagati otrokom. Amir se je trudil razumeti in slediti navodilom gospoda Kovača, čeprav je imel težave s slovenščino. Toda to ga ni ustavilo. Z vztrajnostjo in trdim delom je vsak dan postal boljši in boljši.

Po nekaj letih prizadevanj je postal pravi mojster karateja. In medtem ko je napredoval v karateju, je tudi izboljšal svoje znanje slovenščine. Gospod Kovač mu je pomagal pri učenju jezika, in tako je Amir postal mojster tudi v komuniciranju v slovenščini. Ta del zgodbe nas opominja, da lahko s podporo in mentorstvom premagamo jezikovne ovire.

Zgodba malega Amira nam ponuja navdih in nas spominja, da lahko dosežemo svoje sanje, če se ne vdamo. Ne glede na to, katerim jezikovnim izzivom smo izpostavljeni, se lahko naučimo in rastemo. In tako, kot je avtor te zgodbe osvojil slovenščino, je tudi Amir postal mojster karateja in slovenščine, ki je postala njegov drugi dom.

Zgodba nas opomni, da nič ni nemogoče, če si resnično želimo doseči svoje cilje. S trdim delom, vztrajnostjo in podporo drugih lahko premagamo ovire in spreminjamo svoje življenje. Tako kot mali Amir, tudi vi lahko postanete mojstri svojega življenja.

"Vsak dan je priložnost za rast, če si le pripravljen sprejeti izzive življenja."

SUELINA POT IZ ALBANIJE V SLOVENJO - ZGODBA O UČENJU IN SPREMINJANJU

Društvo NOVUS

Vstopite v svet Suelinega poguma, odločnosti in srčnosti, saj sledimo njeni izjemni poti od sončne Albanije do idilične Slovenije. To je zgodba o učenju in spreminjanju, o sanjah, ki so postale resničnost, ter o ljubezni do nove domovine, ki je Sueli A. iz Šoštanja ponudila priložnost za novo življenje. Njen odnos do soočanja z izzivi in prilagajanja novim okoljem nam razkriva, kako lahko volja in vztrajnost premagata jezikovne ovire in vodita do novih možnosti.

Suelina pot iz Albanije v Slovenjo - zgodba o učenju in spreminjanju

Pozdravček, dragi dnevničnik! Zdaj že dve leti živim v prečudoviti Sloveniji, in raje ne bi mogla biti bolj srečna. Prihajam iz Albanije, lepot Balkana. Moja zgodba se začne, ko sem pustila za sabo rodno zemljo in se podala na to potovanje v neznano. Vse se je začelo s sanjami. Sanjala sem o boljšem življenju, novih priložnostih in ljudeh, ki bi me sprejeli. Tako sem se odločila, da zapustim svoj dom in svoje najdražje ter se odpravim v Slovenijo, kjer naj bi našla delo in novo življenje.

Ko sem prvič stopila na slovensko tla, sem bila preplavljena s strahom in navdušenjem hkrati. Nisem vedela niti besede slovenščine, zato je bilo težko komunicirati. A ljudje okrog mene so bili neverjetno prijazni in potrpežljivi. Sčasoma sem se začela učiti jezik, spoznavati kulturo in navade ter se vključevala v lokalno skupnost. Največja preizkušnja pa je bila iskanje zaposlitve. Sprva sem delala v kavarni, kjer sem pomagala streči kave in pecivo. A moje sanje so bile večje, zato sem se odločila, da bom šla na tečaj slovenščine in pridobila novo znanje, ki mi bo pomagalo pri iskanju boljše službe.

Po nekaj mesecih sem se prijavila na delovno mesto v eni izmed lokalnih trgovin. Bila sem presrečna, ko sem dobila službo blagajničarke. Zdaj sem imela stabilen vir dohodka in se počutila bolj vključeno v slovensko družbo. Moja slovenščina je danes še vedno daleč od popolne, a se trudim, in vsak dan se počutim bolj domače. Slovenija mi je dala priložnost za novo življenje, in za to sem ji večno hvaležna.

Tako, dragi dnevničnik, moja zgodba še zdaleč ni končana. Z vsakim dnem se učim, rastem in spreminjam, a ostaja ena stvar nespremenjena – moja ljubezen do te prelepe dežele.

Suela je zapustila svojo rodno deželo v iskanju boljšega življenja in novih priložnosti. Njena pot se je začela brez poznavanja slovenščine, kar je bila njena največja ovira. Toda kljub temu se ni vdala, saj je vedela, da so ovire in jezikovne težave samo začasne, če se resno trudimo, da bi jih premagali.

Suelina zgodba nam prinaša številne pomembne nauke in spoznanja, ki lahko služijo kot dobra popotnica v lastnem življenju.

Pogum premaga strahove. Suela nas uči, da je treba premagati strahove in se podati v neznano, če želimo doseči svoje sanje in cilje.

Vztrajnost je ključ do uspeha. Njeno učenje slovenščine in iskanje zaposlitve sta zahtevala veliko truda, vendar je pokazala, da je vztrajnost ključnega pomena za doseganje uspeha.

Prilagajanje je ključnega pomena. Spreminjanje okolja, kulture in jezika je zahtevalo od Suele prilagodljivost, kar nam sporoča, da je sposobnost prilagajanja ključna za preživetje v novih okoljih.

Ljubezen do učenja. Njena želja po učenju novega jezika in kulture kaže, kako lahko ljubezen do učenja izboljša naše življenje in nas odpre novim priložnostim.

Spoštovanje in hvaležnost. Suela je hvaležna za priložnost, ki ji jo je Slovenija ponudila. Njen zgled nas spominja, da bi morali ceniti in spoštovati kraj, kjer živimo, ter se vključevati v lokalno skupnost.

Sanje so dosegljive. Njena pot nam sporoča, da so sanje dosegljive, če smo pripravljeni delati zanje in se soočiti z izzivi na poti.

Solidarnost in prijaznost. Iz Sueline izkušnje se učimo, kako pomembno je biti prijazen in strpen do ljudi, ki se selijo in iščejo boljše življenje v novih krajih.

Raznolikost bogati življenje. Suela nas spodbuja k sprejemanju različnosti in bogastvu, ki ga prinaša raznolikost v naših življenjih.

Nikoli ni prepozno za začetek. Njena zgodba nam poudarja, da ni nikoli prepozno, da bi začeli znova in sledili svojim sanjam, ne glede na starost ali okoliščine.

Sreča je v srcu. Končno, Suela nas spomni, da sreča ni le v fizičnih okoliščinah, ampak predvsem v tem, kako se počutimo v svojem srcu in duši.

*"Prava sreča je v tem, da si zadovoljen s tistim,
kar imaš, in si hvaležen za to."*

OKUŠANJE SLOVENIJE - ZGODBA O LJUBEZNI DO HRANE IN DRUŽINE

Društvo NOVUS

Zgodba Mire B. iz Maribora nas popelje na čudovito kulinarčno potovanje, kjer se prepletajo ljubezen, družina in okusi Slovenije.

Okušanje Slovenije

Pred dvema letoma je mlada Srbkinja Mira prvič obiskala Slovenijo. Njeno srce je bilo zaljubljeno v Slovenijo že nekaj let prej, ko se je zaljubila v Slovenca, Mirka. On je bil voznik tovornjaka in je veliko potoval po Evropi. Njuna ljubezen je kljub razdalji prerasla v nekaj resnično posebnega. Končno sta se odločila, da se združita v isti državi, ustvarita družino in uživata v lepotah Slovenije.

Njena prva postaja na tej kulinarčni pustolovščini je bil majhen tradicionalen gostilničar v središču Maribora. Mira je bila preplavljena z radovednostjo in pričakovanjem, ko je prvič poskusila slovensko kiselko juho. Okusna juha je imela rahlo kiselkast okus, ki jo je očaral. Mirko se je smehljaj ob njeni navdušenosti in ji razložil, da je to ena najbolj priljubljenih slovenskih jedi. Sledil je obisk tržnice, kjer sta skupaj izbirala lokalno sadje, zelenjavo in sire. Mira je bila navdušena nad bogatimi barvami in svežino izdelkov. V Sloveniji je ugotovila, kako pomembna je sezonska hrana, in to je postala njena nova strast. Z vsakim obiskom tržnice se je naučila več o sezonskih dobrotah, ki jih ponuja Slovenija.

Naslednji mejnik je bil obisk kmetije v hribih. Mira je bila očarana nad slikovito pokrajino in prijaznostjo domačinov. Skupaj s svojim triletnim sinom so nabrali sveže jagode in se sprehodili po vinogradu, kjer so ji ponudili priložnost, da poskusi najboljše slovensko vino. Vonj po sveže pokošeni travi in okušanje kozarca odličnega vina je postala edinstvena izkušnja, ki je združila družino. Medtem ko je Mira raziskovala slovensko kulinarčno dediščino, je tudi sama prinesla nekaj srbskega okusa v njihov dom. Pripravila je tradicionalno sarmo in jih postregla z baklavo. Mirko je užival v tej mednarodni mešanici okusov.

Sčasoma se je Mira naučila pripravljati nekaj slovenskih specialitet, kot je ajdova kaša z gobami, Teranovo omako in potico. Vsak obrok je bil priložnost za raziskovanje novega okusa in pridobivanje vpogleda v slovensko kulturo. Mira je spoznala, da se ljubezen do hrane lahko spremeni v ljubezen do države in njenih ljudi. Ugotovila je, da je prava esenca Slovenije, ljubezen do hrane, družine in sprejemanja tujcev, ki postanejo del te lepe dežele.

Mirina zgodba nas je opomnila, da **lahko ljubezen do hrane in kulture postane močno orodje za povezovanje in razumevanje med ljudmi različnih ozadij**. Okušanje in raziskovanje kulinarčnih tradicij lahko postaneta način za sprejemanje in integracijo v novo državo ter za ohranjanje spoštovanja do lastne kulture. Mira in Mirko sta skozi okušanje Slovenije ustvarila most med svojima kulturama in dokazala, da je ljubezen do hrane lahko močan simbol povezovanja in združevanja družin ter skupnosti.

Zgodba nam ponuja nekaj pomembnih naukov. Opomni nas, da **ljubezen premaguje razdalje**. Mira in Mirko sta dokaz, da prava ljubezen ne pozna meja. Kljub razdalji med Srbijo in Slovenijo sta našla način, kako biti skupaj, ustvariti družino in graditi svojo prihodnost.

Spoštovanje in sprejemanje kulture je naslednji nauk zgodbe. Mira je pokazala spoštovanje do slovenske kulture in hrane tako, da se je potrudila raziskati in razumeti lokalno kulinarčno dediščino. Sprejemanje in spoštovanje tuje kulture sta ključna za harmonično sobivanje.

Med drugim nas zgodba opomni tudi o **pomenu sezonske hrane**. Mira je spoznala, kako pomembno je uživati sezonsko hrano in se povezati z naravo skozi prehrano. Ta nauk nas spomni, kako lahko lokalna in sezonska hrana obogati naša življenja.

Pomemben nauk zgodbe je tudi **družina**, ki prestavlja temelj. Družina igra ključno vlogo v zgodbi Mire. Njihova skupna kulinarčna raziskovanja so okrepila njihove vezi in jih povezala še bolj tesno.

Tudi v tej zgodbi je **sprejemanje tujcev** pomemben nauk. Slovenija se je izkazala kot gostoljubna dežela, ki je sprejela Miro in njeno družino ter jim omogočila, da se počutijo kot doma. To je pomemben nauk o sprejemanju tujcev in ustvarjanju prijaznega okolja za vse.

Zgodba Mire B. nas spomni, da lahko hrana in kultura združita ljudi ter ustvarita trajne spomine in povezave.

„V spoštovanju različnosti najdemo bogastvo, v povezovanju kultur pa gradimo mostove do skupnega razumevanja.“

SVOBODNO SRCE OB OBALI

Društvo NOVUS

Saška C. iz Limbuša je napisala zgodbo o Mii, deklici, ki je sanjerala o svobodi. Njena zgodba je polna naukov, ki nas lahko navdihnejo in spodbudijo k razmišljanju o pomenu svobode v našem lastnem življenju.

Svobodno srce ob obali

V majhnem ribiškem mestecu ob obali živel deklica po imenu Mia. Bila je radovedna, polna energije in sanjerala je o svobodi. Vsako jutro, ko je sonce še komaj vzšlo nad horizontom, se je odpravila na plažo. Tam je stala ob robu oceana, opazovala valove in si predstavljala, kako bi bilo plavati daleč stran, daleč od obale. Ves dan je preživela na plaži, preiskovala skrite koticke in spoznavala morsko življenje. Vendar je vsakič, ko je stopila v vodo, ostala blizu obale. Mia se je spraševala, zakaj ne bi mogla plavati dlje, zakaj bi bila omejena na ta majhen košček obale.

Nekega dne je srečala starca po imenu Leo. Leo je bil ribič s sivimi lasmi in globoke modre oči. Njegova družina je ribarila že generacije, a Leo je imel globoko zavedanje o pomenu svobode. Mia mu je povedala o svoji želji, da bi zaplavala daleč stran. "Če želiš izkusiti pravo svobodo," je rekel Leo, "moraš se naučiti plavati daleč od obale. Morje je veliko, a moraš se naučiti spoštovati njegove zakone."

Leo je Mio začel učiti, kako se spoprijeti z valovi, kako ohraniti ravnotežje in kako prebrati morje. Mesece so preživeli skupaj, vsak dan na plaži. Mia je pridno vadila in se učila od izkušenega ribiča. Končno je prišel dan, ko je Mia čutila, da je pripravljena. Stopila je v vodo in začela plavati proti horizontu. Leo jo je spremljal s pogledom, ponosno opazoval njeno odločnost. Mia je plavala dlje in dlje, valovi so jo dvigovali in spuščali, vendar ni obupala. Bila je popolnoma svobodna. Občutila je, kako je morje ogromno in nepredvidljivo, a tudi čarobno in osvobajajoče. Bila je svobodna, da raziskuje, sanja in odkriva.

Ko je naposled obrnila in se vrnila proti obali, je Leo vedel, da je deklica našla svojo svobodo. Mia se je z nasmehom vrnila na obalo, zavedajoč se, da svoboda ni le fizično stanje, temveč tudi notranji občutek. Vedela je, da bo vedno hrepenela po tem, da bi plavala daleč stran, vendar je zdaj vedela, da lahko to stori, kadar koli si zaželi. V srcu je nosila svojo svobodo, ki je nihče ne bi mogel nikoli odvzeti.

Mia je bila deklica polna energije in radovednosti, ki je vsako jutro z zanosom stopila na plažo. Sanjerala je o tem, kako bi lahko plavala daleč stran od obale. Ta hrepenenja po svobodi so nas naučila, da **svoboda ni le fizična svoboda, temveč tudi notranji občutek svobode.**

Ko je Mia srečala ribiča Lea, je našla svojega mentorja, ki ji je pomagal premagati svoje strahove in se naučiti spoštovati morje ter njegove zakone. To nam sporoča, da za **dosego svobode včasih potrebujemo pomoč in podporo izkušenih ljudi.** Naučimo se lahko od drugih in rastemo skozi mentorstvo.

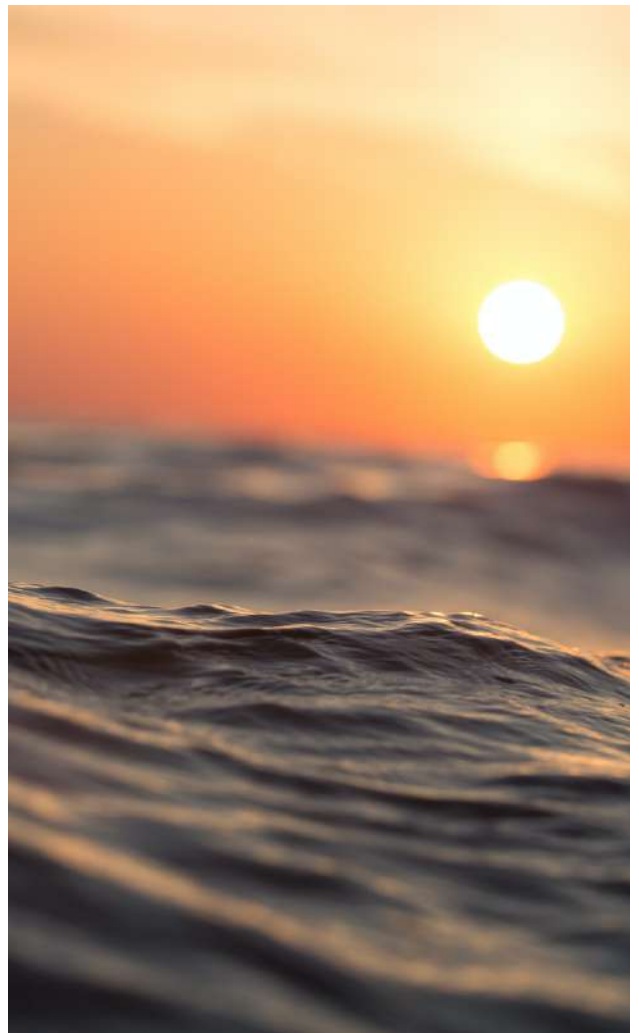
Najpomembnejši nauk te zgodbe pa je, da je **svoboda notranji občutek.** Mia je našla svojo svobodo, ko je plavala daleč stran od obale, vendar je spoznala, da jo nosi v svojem srcu. To pomeni, da imamo moč, da sledimo svojim strastem, sanjam in hrepenenjem, kjerkoli že smo, in da nas nobene fizične omejitve ne morejo ovirati.

Zgodba Mie nas spominja, da moramo slediti svojim sanjam, premagovati omejitve in negovati notranji občutek svobode. Ne glede na to, kje smo, lahko vedno najdemo načine, da izrazimo svojo svobodo in sledimo svojim strastem. Mia nas spodbuja, da ne omejujemo sami sebe in da si vedno prizadevamo za svoje sanje.

Kaj vas omejuje? O čem sanjate?

Ne pozabite, da imate v sebi moč, da dosežete svobodo in sledite svojim strastem. Mia nam je pokazala pot, zdaj je na nas, da sledimo njenemu zgledu.

Nikoli ne pozabite, da svoboda ni le zunanje stanje, temveč notranji občutek, ki ga lahko nosimo v svojem srcu.

”Notranji občutek svobode je tisti trenutek, ko se zavedamo, da smo avtorji lastne zgodbe, ne glede na okoliščine.”

SPOMINI DEDKA NENADA

Društvo NOVUS

Milan M. iz Šenčurja je razkril izjemno ganljivo pripoved. V zgodbi se je poimenoval kot dedek Nenad in z nami podelil vpogled v svojo življenjsko pot.

Spomini dedka Nenada

Dedek Nenad je sedel na stari leseni gugalnici v svojem vrtu, ob sončnem popoldnevu, in njegov vnuk Luka je sedel ob njem. Nenad je začel pripovedovati, njegove oči pa so se izgubile v spominih na preteklost. "Bilo je davnega leta 1965, ko sem bil le 19-letni mladenič," je začel Nenad. "Tisto leto sem zapustil svojo rodno Srbijo in prišel sem v Slovenijo, kjer sem začel novo življenje. Spomnim se, da sem imel velike sanje in želje, in v Slovenijo sem prišel z upanjem v srcu."

Luka ga je z zanimanjem poslušal, medtem ko je dedek nadaljeval. "Prvič sem pristal v Ljubljani, mestu, ki je bilo zame popolnoma novo. Jezik, hrana, kultura - vse je bilo drugačno. A kljub temu sem se počutil dobrodošlega. Slovenci so bili prijazni in strpni, pomagali so mi pri učenju jezika, da sem se lažje vklopil."

Nenad se je spomnil svojih začetkov v tujem okolju. "Najprej sem našel preprosto delo in se trudil, da bi se preživel. Vendar sem vedel, da moram narediti več. Zato sem se odločil nadaljevati šolanje. Šel sem na večerno šolo in si prizadeval za boljšo prihodnost."

Medtem ko je govoril, je Nenad občutil toplino v srcu, ko se je spominjal svojih izkušenj. "Sčasoma sem spoznal svojo prijateljico, tvojo babico Ano, in skupaj sva ustvarila družino. Imava čudovite spomine na najine skupne trenutke, na tvoje starše, tvoje strice in teto."

Luka je poslušal z odprtimi očmi, ko je dedek nadaljeval. "Sčasoma sem se naučil ljubiti Slovenijo kot svoj dom. To je država, kjer sem ustvaril svoje življenje, kjer sem našel svojo srečo. In zdaj, ko sedim tukaj s teboj, dragi vnuk, se zavedam, kako dragoceno je bilo to potovanje. Ne glede na to, od kod prihajamo, smo vsi ljudje in lahko najdemo svoje mesto pod soncem, če si prizadevamo in se trudimo." Luka je pogledal dedka Nenada s spoštovanjem in hvaležnostjo ter dejal: "Hvala, dedek, ker si mi povedal to zgodbo. Ponosen sem, da sem tvoj vnuk."

Dedek Nenad se je nasmehnil in objel svojega vnuka. Skupaj sta ostala na gugalnici, ob sončnem popoldnevu, polna ljubezni in spoštovanja do preteklih generacij ter njihovih poti, ki so oblikovale prihodnost.

Dedek Nenad je v svoji mladosti zapustil svojo domovino in prišel v Slovenijo, z iskro upanja v srcu. Njegova pripoved nas popelje v leto 1965, ko je bil 19-letni mladenič, poln sanj in želja. Sprejel je izziv tujega okolja, novih jezikov, kulture in hrane ter se trudil, da bi našel svojo pot. Ko je delil svojo izkušnjo učenja in trdega dela, nam je pokazal, kako pomembno je slediti svojim sanjam in si prizadevati za boljšo prihodnost. Njegova odločitev za nadaljevanje šolanja je bila ključnega pomena za oblikovanje njegovega uspešnega življenja.

Ta čudovita zgodba dedka Nenada in njegovega vnuka Luke ponuja več pomembnih nauk.

Pomen prilagajanja. Nenad je moral zapustiti svojo domovino in se preseliti v popolnoma novo okolje. Njegova zgodba nas uči, kako je pomembno biti prilagodljiv in odprt za nove izkušnje, ko se znajdemo v tujem okolju.

Vztrajnost in trdo delo. Nenad se ni ustavil pri preprostem delu, ampak si je prizadeval za izboljšanje svojega življenja. Njegova odločitev za nadaljevanje šolanja nam kaže, da vztrajnost in trdo delo lahko vodita do boljše prihodnosti.

Toleranca in medsebojno spoštovanje: Nenad je poudaril, kako so bili ljudje okrog njega prijazni in strpni. To nas uči, kako pomembno je spoštovanje drugačnosti in medsebojno razumevanje, ko gradimo odnose in skupnosti.

Ljubezen in družina. Dedek Nenad je poudaril, kako je ustvaril družino s svojo prijateljico Ano in kako so imeli čudovite spomine skupaj. To nas opominja, kako pomembno je skrbeti za svoje odnose in izražati ljubezen do svoje družine.

Iskanje svojega mesta pod soncem. Dedek Nenad je izrazil, kako je Slovenijo sprejel kot svoj dom in se tam počutil srečnega. Njegova zgodba nas spomni, da lahko vsi najdemo svoje mesto in srečo, če se trudimo in izkoristimo priložnosti.

Spoštovanje in hvaležnost do preteklih generacij. Zgodba Luke in Nenada poudarja pomembnost spoštovanja in cenjenja prispevka preteklih generacij k našim življenjem. Dedkova zgodba je navdihujoča in nas spodbuja k hvaležnosti do tistih, ki so prišli pred nami.

Ta zgodba nas spominja, da smo lahko ponosni na svoje korenine, obenem pa se lahko prilagajamo in rastemo v novih okoljih. Dedek Nenad in njegov vnuk Luka nas učita, da je ljubezen, spoštovanje in trdo delo ključ do uspešnega in izpolnjujočega življenja.

”Spoštovanje je most med raznolikostjo in harmonijo.”

OD ZAMENJAV DO ZMAG

Društvo NOVUS

Pogosta zamenjava črk "o" in "u" pri tujcih, ki se priselijo v Slovenijo, se lahko poveže z naukom zgodbe, ki jo je napisala Desi, udeleženka natečaja Moja slovenska zgodba. Njena izkušnja je pokazala, kako lahko jezikovne ovire, kot je težava z izgovorjavo, predstavljajo začasno prepreko v življenju tujca v novi državi. Kljub temu, Desi ni obupala in se ni vdala, ampak je vztrajala in se učila, dokler ni premagala teh ovir.

Od zamenjav do zmag

Pred več kot petdesetimi leti je mlada Desi prvič stopila na slovenska tla. Bila je najstnica, brez staršev. Preživel jo je brat, ki je bil rudar. Njeno življenje se je začelo vrteti okrog črk "o" in "u," ki sta ji še danes ostali kot nepozabna spomina na njeno potovanje v Slovenijo.

Ko je Desi prvič prispela v državo, ni znala niti besede slovenščine. Bila je popolna tujka v tuji deželi, vendar je bila odločena, da se bo naučila jezika in začela novo življenje. Kljub številnim izzivom ji je uspelo končati šolanje in najti svojo prvo službo.

Desi je bila vztrajna in delovna ženska, vendar sta ji črki "o" in "u" še vedno povzročali preglavice. Njeni prijatelji in sodelavci so se ji vedno smejali, ko bi namesto "kavo" naročila "kavu". Vendar pa so ji ljudje vedno z veseljem pomagali in jo spodbujali, da se je še naprej učila in izboljševala svoj jezik.

Nekako se ji je uspelo znebiti slovenščine, ki je zvenela kot "tuj jezik," in postala je polnopravna članica slovenske družbe. Ko je spoznala ljubezen svojega življenja in se poročila, je zgradila svojo družino in topel dom v tej čudoviti deželi.

Čeprav je Desi postala del Slovenije in je preteklo že več kot pol stoletja, se ji je črka "o" in "u" še vedno občasno zamenjala v pogovoru. To je postal njen očarljiv začin, njen spomin na svojo neverjetno potovanje, ki ji je prineslo novo življenje in neprecenljive izkušnje. Kljub temu, da je ostala zvesta svojim koreninam, je Desi dokazala, da je mogoče premagati ovire in biti srečen, ne glede na to, kje v svetu se znajdeš.

Glavni nauk Desine zgodbe nas spomni, da **so ovire v novem okolju, vključno s jezikom, lahko premagljive, če imate vztrajnost in voljo za učenje.** Zgodba nas spomni še na nekaj drugih pomembnih življenjskih naukov.

Odločnost lahko premaga tudi največje ovire v življenju. Desi je kljub začetni jezikovni oviri in odsotnosti staršev pokazala neverjetno odločnost. Njena volja, da se nauči slovenščino in začne novo življenje, je dokazala, da lahko z močno voljo premagamo tudi najtežje izzive.

Pomoč in podpora družine ter prijateljev igrajo ključno vlogo pri prilagajanju v novem okolju. Desi je imela srečo, da je imela brata in prijatelje, ki so ji stali ob strani in ji pomagali pri učenju jezika ter integraciji v slovensko družbo. To nas uči, da je podpora ljubljenih in prijateljev izjemnega pomena pri premagovanju težav in prilagajanju na novo okolje.

Ohranjanje svojih korenin in kulturne identitete je pomembno, tudi ko se prilagajamo novemu okolju. Desi ni pozabila na svoje korenine in kulturno identiteto, kljub temu, da se je odločila za življenje v tuji deželi. To nam pokaže, da lahko združimo svojo preteklost s sprejemanjem novih izkušenj in obdržimo del sebe, ki nas definira.

Napake in nepopolnosti lahko postanejo edinstven del naše zgodbe in nas spomnijo na pretekle izkušnje. Desina težava s črkama "o" in "u" je postala del njenega edinstvenega sloga in spomina na njeno potovanje. To nas opominja, da so lahko naše napake in nepopolnosti dragocene in nas spominjajo na pot, ki smo jo prehodili.

Sreča je dosegljiva kjerkoli, če smo vztrajni in odprti za nove priložnosti in izkušnje. Desi je dokazala, da je mogoče najti srečo in zgraditi izpolnjujoče življenje, ne glede na to, kje v svetu se nahajamo, če smo pripravljeni vztrajati, se učiti in sprejemati nove priložnosti ter izkušnje, ki nam jih ponuja življenje.

*"Odločnost je lučka na poti do cilja, ki sveti najsvetleje
takrat, ko se zdi, da so teme najgloblje"*

GLASBA LJUBEZNI IN UPANJA

Društvo NOVUS

Nekje na robu mesta, tam, kjer se vsakdanji izzivi zlivajo v zgodbe neznanja in upanja, se skriva ganljiva pripoved, ki smo jo prejeli od Dragane K. iz Medvod. Zgodba nas uči o tem, da ljubezen, upanje in glasba lahko premagajo ovire, ki jih prinaša življenje.

Glasba ljubezni in upanja

Mamica Dragana in mala Ema sta bili neločljivi. Živeli sta v majhnem stanovanju na robu mesta, brez bližnjih sorodnikov, ki bi jim lahko pomagali pri varstvu ali finančni podpori. Kljub temu pa sta bili najsrečnejši, ko sta bili skupaj.

Ema je bila deklica s svetlimi očmi in nalezljivim smehom, vendar pa je imela eno veliko strast - rada je pela. Dragana je opazovala svojo hčerko, kako vsako jutro z veseljem zapoje svojo najljubšo pesem. Bilo je kot ptica, ki je zjutraj prinesla sonce v njuno skromno stanovanje.

Emino petje je bilo zdravilo za njuni duši. Tudi v najtežjih trenutkih, ko je Dragana skrbela za plačevanje računov in zagotavljanje hrane na mizi, je Emina pesem prinesla nekaj čarobnosti v njun svet. Dragana je vedela, da je njena hči posebno dekle s posebnim darom.

Kljub finančnim težavam in preizkušnjam, ki so jih doživljale, sta skupaj odkrivali čarobnost glasbe. Vsak večer sta sedli na kavč, Dragana je v roke vzela kitaro, ki jo je znala le malo igrati, in Ema je začela peti. Njune pesmi so odmevale po stanovanju in napolnile njun dom s toplino in ljubeznijo.

Emina strast do petja je rasla, in Dragana ni mogla biti bolj ponosna na svojo deklico. Kljub težavam sta se držali skupaj in se spomnili, da s pesmijo lahko premagata vse. Njuna vez je postajala močnejša, vsak njen nasmeh pa je bil dodaten razlog, da se je Dragana borila za boljšo prihodnost zanjo.

In tako sta samohranilka Dragana in mala Ema s pesmijo v srcu prebivali skozi življenje, vedno si vzajemno dajali moč, da premagujeta vsako oviro, ki se je pojavila na njuni poti. Njuna zgodba je bila zgodba ljubezni, upanja in glasbe, ki ju je povezala in napolnila njuni življenji s srečo, ne glede na vse težave, ki so ju čakale.

Zgodba o nam ponuja več pomembnih naukov, ki jih lahko uporabimo v svojem življenju.

Moč družine in ljubezni. Kljub težkim okoliščinam sta Dragana in Ema dokazali, kako močna je lahko družinska vez in ljubezen med materjo in otrokom. Ljubezen in podpora družine sta lahko ključna za premagovanje težkih trenutkov.

Sprejemanje radosti iz preprostih stvari. Emina strast do petja nas uči, da lahko najdemo srečo in veselje v preprostih stvareh, kot je petje, umetnost, ali hobiji. Pomembno je, da se znamo ustaviti in uživati v teh trenutkih.

Nikoli ne izgubi upanja. Kljub finančnim težavam in preizkušnjam sta se Dragana in Ema držali skupaj ter verjeli, da lahko premagata vsako oviro. Nauk je, da ne smemo izgubiti upanja v najtežjih trenutkih in da lahko s pozitivnim odnosom premagamo veliko težav.

Glasba kot terapija. Glasba ima moč, da zdravi dušo. Ema in Dragana sta se z glasbo spopadali s težavami in našli uteho ter srečo. To nas spodbuja, da poiščemo svoje načine sprostitve in samozdravljenja.

Vztrajnost in trdo delo. Kljub pomanjkanju in težavam sta se Dragana in Ema borili za svojo prihodnost. Njuna vztrajnost nam kaže, da je trdo delo in odločnost ključna za premagovanje življenjskih izzivov.

Ponos in podpora. Mama Dragana je bila ponosna na Emine talente in ji stala ob strani pri uresničevanju njenih sanj. Podpora in spodbuda bližnjih so pomembni dejavniki pri razvoju posameznikov.

Vrednosti preprostih trenutkov. Zgodba nas uči, kako pomembno je ceniti vsak dan in vsak trenutek v življenju, ne glede na težave, ki se nam pojavijo.

Sreča ne izhaja iz materialnih dobrin. Kljub finančnim težavam sta Dragana in Ema dokazali, da sreča ni odvisna od materialnih dobrin, temveč izvira iz medsebojnih odnosov, strasti in ljubezni.

Te nauke lahko uporabimo v svojem vsakdanjem življenju, da razvijemo boljše odnose, se spopadamo s težavami in cenimo preproste stvari, ki nas osrečujejo. V trenutkih, ko se zdi, da so ovire nepremagljive, naj bo glasba vaš zvesti spremljevalec. V njenih notah se skriva moč, ki vam lahko pomaga premagati težave. Poslušajte glasbo, ki vas dvigne in napolni s pozitivno energijo. Zaplešite s svojimi skrbi in jih pustite za sabo.

"Glasba je kot pot preko gorskega vrha: note so koraki, akordi opora, premori trenutki za premislek. S potrpežljivostjo in odločnostjo premagamo strmine in dosežemo vrh, kjer se razodene lepota in zadovoljstvo."

PREBERI VEČ

NAPOTKI ZA PISANJE KRATKIH ZGODB,
DRUŠTVO NOVUS, 2023

VAJE ZA SPROŠČANJE USTVARJALNOSTI,
DRUŠTVO NOVUS, 2023

in

*napiši svojo
zgodbo*